

A fentebb felsorolt adatok hozzáadásával Magyarországból, beleértve Dalmáciát és Bosznia-Hercegovinát is, eddigelé összesen ismeretes 1579 Macrolepidoptera-faj 783 fajváltozattal és 1763 Microlepidoptera-faj 78 fajváltozattal.

Az *Apion aestivum*-csoport fajainak meghatározása.

Irta Dr. Kaufmann Ernő.

Az *Apion*-nemnek azon csoportjai, melyeknél az ormány egyenletes vastagságú, a csápok pedig az ormány közepe táján rögzítettek, sok esetben igen nehezen bonthatók fel az egyes fajokra és válfajokra. Ilyen az *A. aestivum*-csoport is, melynek egyes fajai sok gyűjteményben felelőképpen foglalnak helyet.

Ezen csoportnak fő jellege, hogy a bogár fekete színű, alul és felül rendkívül gyengén szőrös, fénylő, a szárak pedig részben világos színűek. A hátsó és középső alszárak egészen feketék s csak kivételesen a felső negyedben elmosódottan világosabban gyűrűzöttek. Meghatározásuk legjobban a következő táblázat szerint lehetséges:

- 1' A bogár kisebb; ormányával együtt 2·3—3 mm, hosszú; csápjai rövidebbek és vaskosabbak, egészen feketék s csak néha a tőtagok észrevehetőleg világosabbak. A hátsó és középső alszárak feketék, néha a felső negyedben elmosódottan valamivel világosabbak. Kissé nagyobb példányok, a felszáraknak részben vagy teljesen fekete színével: *var. ruficrus* Germ. — Ezeknél az első felszárak mindig nagyobb kiterjedésben világosak s csak Dr. Flach említ nekem egy példányt, melynél az összes felszárak feketék. (*trifolii* Bach., *flavipes* Laich., *Leachi* Steph.)

aestivum Germ.

1. Nagyobb, ormányával 3·5—4 mm. A csápok hosszabbak, nyulánkabbak, tőtagjai mindig többé-kevésbé világosabb színezettel.
- 2'' A torpaizs igen durván és mélyen, helyenkint hosszanti redőkbe összefutva pontozott, a pontozat köztéreséi sokkal

keskenyebbek, mint a pontok. Az orrmány háta a gyöktől a közepéig finoman ormolt, — A legnagyobb faj e csoportban. (ononidis Gyll., Bohemani Thoms.)

ononicola Bach.

- 2' A torpaizs mérsékelt sűrűen, kevésbé mélyen és nem durván pontozott. A szárnyfedők rovátkáinak köztéréséi, különösen a 2-ik és 3-ik, jól kivehetőleg boltozottak. Az orrmány háta nem ormolt. Var. *encaustum* Wenck. erősebb rovátkákkal a szárnyfedőkön, v. ♂ *curvipes* Desbr. befelé hajlott első alszárakkal és v. *nigricrus* Desbr. sötétebb előszárakkal, déli Franciaországban honosak. — (fagi Kirby, ochropus Gmel., flavipes Panz., flavifemoratum Kirby, tubicen Wenck.) orrmányával 3·5 mm.

apricans Herbst.

2. Mint az előbbi; a szárnyfedők rovátkáinak 2-ik és 3-ik köztéréséje azonban lapos, a torpaizs pedig sűrűbben pontozott. Valószínűleg csak válfaja az előbbinek, sőt Desbrochers is bizonytalan fajnak jelzi. Tiszta példányok igen ritkák, bár e csoport fajai különben hazánkban gyakoriak. — Az *ononicolá*-tól, melylyel kifejtettebb példányai sokszor összetévesztetnek, abban különbözik, hogy az orrmány háta nem ormolt. 3·5 mm. — (Bohemanni Bedel, incertum Desbr.)

assimile Kirby.

Ezen csoport elemezésénél a legtöbb szerző a négy első csáptag szerkezetét veszi figyelembe; óriási készlet átvizsgálásánál azonban azt tapasztaltam, hogy a csápok tőtagjai mind hosszúság, mind vastagság és színeződés tekintetében is, még ugyanazon faj egye példányainál is felette változók. A hímek és nőstények között e csoportnál csupán az a különbség, hogy az előbbieket orrmánya valamivel rövidebb, vastagabb és kevésbé hajlott; azonban itt is igen nagy az ingadozás, bár e jelleg különben az egész *Apion*-nemnél uralkodó.